

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 25.5.2018
COM(2018) 298 final

2018/0150 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag till direktiv om ändring av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹ (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) är att förlänga 1) medlemsstaternas möjlighet att tillämpa det nuvarande förfarandet för omvänd betalningsskyldighet² för att bekämpa bedrägerier vid tillhandahållandet av varor och tjänster enligt artikel 199a.1 i mervärdesskattedirektivet och 2) möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser för att bekämpa bedrägeri.

Genom artikel 199a³ i mervärdesskattedirektivet kan medlemsstaterna välja att använda förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för betalning av mervärdesskatt på leveranser av i förväg fastställda varor och tjänster som är särskilt känsliga för bedrägeri, i synnerhet för gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag (ofta kallat karusellbedrägeri).

Om en medlemsstat skulle vilja tillämpa omvänd betalningsskyldighet på andra leveranser och tillhandahållanden än de som förtecknas i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet, kan avvikelse beviljas på grundval av artikel 395 i mervärdesskattedirektivet i syfte att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller förhindra vissa former och skatteflykt och skatteundandragande. Antagandet av en avvikelse på grundval av den artikeln kräver ett förslag från kommissionen och ett enhälligt antagande av rådet, ett förfarande som tar flera månader (upp till högst åtta månader enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet). I fall där en medlemsstat plötsligt ställs inför omfattande bedrägeri skulle den tid det skulle ta att beviljas avvikelse på grundval av artikel 395 kunna leda till betydande förluster av mervärdesskatteintäkter. Mekanismen för snabba insatser i artikel 199b⁴ i mervärdesskattedirektivet innebär ett snabbförfarande som möjliggör för medlemsstaterna att, under vissa stränga villkor, införa omvänd betalningsskyldighet snabbare, och därmed få ett bättre anpassat och effektivare medel att reagera på plötsligt och omfattande bedrägeri.

Syftet med åtgärderna i artiklarna 199a och 199b är att ge medlemsstaterna möjlighet att snabbt angripa problem med gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag genom att genom artikel 199a ge möjlighet att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet för leverans av de förtecknade varorna och tjänsterna, och genom artikel 199b erbjuda ett snabbare förfarande för att införa omvänd betalningsskyldighet i händelse av plötsligt och omfattande bedrägeri. Båda artiklarna upphör att gälla den 31 december 2018⁵.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EC av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Som allmän regel anges i artikel 193 i mervärdesskattedirektivet att mervärdesskatt betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster. Genom undantag från detta system med betalning i flera led gör förfarandet med omvänd betalningsskyldighet det möjligt att utse mottagaren (beskattningsbar person) av leveransen eller tillhandahållandet som betalningsskyldig för mervärdesskatt.

³ Införd genom rådets direktiv 2013/43/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en frivillig och tillfällig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 4).

⁴ Införd genom rådets direktiv 2013/42/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en mekanism för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 1).

⁵ Vad gäller mekanismen för snabba insatser se artikel 2 i rådets direktiv 2013/42/EU.

Gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag innebär att ett företag köper varor, som transporteras eller avsänds från en annan medlemsstat, genom en leverans undantagen från mervärdesskatt och sedan säljer dem vidare och inkluderar mervärdesskatt på fakturan till kunden. När företaget tagit emot mervärdesskattebetalningen från kunden försvinner företaget innan det har betalat in mervärdesskatten till skattemyndigheterna. Samtidigt kan kunden, som agerat i god eller ond tro, dra av den mervärdesskatt som betalats till leverantören i sin mervärdesskattedeklaration. Förfarandet för omvänd betalningsskyldighet som grundar sig på artikel 199a i mervärdesskattedirektivet framstår som ett både ändamålsenligt och förebyggande verktyg i medlemsstaternas kamp mot denna typ av bedrägeri på deras territorier inom de i förväg fastställda känsliga områdena. När ett företag är skyldigt att använda omvänd betalningsskyldighet för dessa inhemska leveranser kan det inte debitera mervärdesskatt på fakturan. Det kan därefter inte få betalt för mervärdesskatt från kunden, och kan följaktligen inte försvinna med mervärdesskattebeloppet. Mekanismen för snabba insatser i artikel 199b är en exceptionell åtgärd som ger medlemsstater möjlighet att snabbt införa ett tillfälligt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster i sektorer där plötsligt och omfattande bedrägeri har förekommit och som inte förtecknas i artikel 199a. Genom mekanismen kan medlemsstaterna minska den period som i vanliga fall krävs för godkännande av avvikelser enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

Kommissionen lade i enlighet med mervärdesskattedirektivet fram en rapport om effekterna av förfarandena i artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet⁶. Inför utarbetandet av rapporten uppmanades medlemsstaterna att bidra med sina erfarenheter och sin bedömning av åtgärderna. För att säkerställa att återkoppling från företag beaktades ombads berörda företag, via expertgruppen för mervärdesskatt⁷, att lämna sina synpunkter. Generellt sett anser medlemsstaterna och tillfrågade berörda parter att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet är ett ändamålsenligt och effektivt tillfälligt verktyg för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. När det gäller mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i mervärdesskattedirektivet anser de flesta medlemsstaterna att den, trots att den aldrig använts i praktiken, utgör ett användbart verktyg och fungerar som förebyggande åtgärd i exceptionella fall av mervärdesskattebedrägeri.

Kommissionen har på senare tid lagt fram två lagstiftningsförslag som har till syfte att bekämpa mervärdesskattebedrägeri på ett mer genomgripande sätt. Det första är ett förslag om administrativt samarbete och bedrägeribekämpning på mervärdesskatteområdet⁸ som skulle stärka samarbetet mellan medlemsstaterna för att effektivt bekämpa gränsöverskridande bedrägeri.

Det andra utgörs av det förslag som lägger hörnstenarna till ett enklare och bedrägerisäkert slutgiltigt mervärdesskattesystem för handel inom unionen⁹. En tvåstegsstrategi kommer att följas i genomförandet av dessa hörnstenar. Som ett första steg kommer kommissionen att

⁶ Rapport från kommissionen till rådet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118/2).

⁷ Expertgruppen för mervärdesskatt ger kommissionen stöd och råd i mervärdesskattefrågor. Gruppen består av individer som utnämns i egenskap av privatpersoner och som har sakkunskap på mervärdesskatteområdet samt organisationer som företräder framför allt företag och yrkesverksamma på skatteområdet och som kan bistå i utarbetande och genomförande av mervärdesskattepolitik.

⁸ Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut. Ändrat förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet (COM(2017) 706 final).

⁹ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (COM(2017) 569 final).

under första halvåret 2018 lägga fram ett förslag innehållande detaljerade bestämmelser för de definitiva arrangemangen för unionsinterna leveranser av varor mellan företag (B2B).

Dessa arrangemang, som bör träda i kraft den 1 juli 2022, utgör en genomgripande insats mot gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. Eftersom mervärdesskatt rent faktiskt kommer att tas ut på unionsinterna leveranser kan ett företag inte längre köpa varor undantagna från mervärdesskatt, vilka transporteras eller avsänds från en annan medlemsstat – ett förfarande som utgjort grunden för gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag. Endast tillförlitliga beskattningsbara personer som har fått status som certifierad beskattningsbar person kommer att kunna ta emot varor som transporteras eller avsänds från en annan medlemsstat utan att mervärdesskatt tagits ut av leverantören.

Det framgår av ovanstående att åtgärderna i artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet har varit ändamålsenliga som tillfälliga och målinriktade åtgärder. Om de upphör att gälla den 31 december 2018 mister medlemsstaterna ett effektivt verktyg i kampen mot bedrägeri.

Åtgärderna i artiklarna 199a och 199b bör därför förlängas till den 30 juni 2022, den dag då det definitiva systemet för unionsinterna leveranser av varor mellan företag (B2B) bör träda i kraft.

Enligt artikel 199a.1 i mervärdesskattedirektivet måste medlemsstater tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet under minst två år. Kravet på en minimiperiod på två år för åtgärden har visat sig vara ett hinder för ett mindre antal medlemsstater som ville införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet under 2017 för att bekämpa nyligen upptäckta fall av mervärdesskattebedrägeri för varor och/eller tjänster i förteckningen i artikel 199a. De berörda medlemsstaterna tvingades till slut att ansöka om en avvikelse på grundval av artikel 395 i mervärdesskattedirektivet, vilket till följd av det förfarande som föreskrivs i artikeln ledde till att medlemsstaternas åtgärd mot bedrägeriproblemet fördröjdes. Därför föreslås det att kravet om en minimiperiod på två år tas bort.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det föreliggande förslaget påverkar inte kommissionens förslag vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet¹⁰ som skulle ge medlemsstater som är särskilt utsatta för bedrägeri möjlighet att införa ett allmänt (och inte sektorsspecifikt) förfarande för omvänd betalningsskyldighet för inhemska leveranser av varor och tjänster, under förutsättning att stränga villkor är uppfyllda. Det tillämpningsområde och de villkor som föreslås för det allmänna förfarandet för omvänd betalningsskyldighet skiljer sig från villkoren i artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Genom direktivet ändras mervärdesskattedirektivet, på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Eftersom förslaget innebär en förlängning av tillämpningen av vissa bestämmelser i direktivet krävs en ändring av mervärdesskattedirektivet.

¹⁰ Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster över ett visst tröskelvärde (COM(2016) 811 final).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen) får åtgärder vidtas på unionsnivå endast i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Målet att bekämpa bedrägeri genom tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och möjligheten att använda mekanismen för snabba insatser för att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri uppnås bäst på unionsnivå och den särskilda rättsliga grunden för detta finns i mervärdesskattedirektivet. För en förlängd tillämpning av dessa åtgärder krävs därför en ändring av mervärdesskattedirektivet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Eftersom åtgärderna är fakultativa och tillfälliga står förslaget i proportion till det eftersträvade målet, vilket består i att bekämpa bedrägeri inom vissa leveranser av varor och tjänster och hjälpa medlemsstaterna att hantera fall av plötsligt och omfattande mervärdesskattebedrägeri.

- **Val av instrument**

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Återkopplingen från medlemsstater och berörda parter presenterades i kommissionens rapport om effekterna av artiklarna 199a och 199b i mervärdesskattedirektivet på bedrägeribekämpning.

Enligt rapporten anser medlemsstaterna generellt att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet är ett ändamålsenligt och effektivt verktyg i kampen mot mervärdesskattebedrägeri. Införandet av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet har lett till att bedrägeri inom de aktuella sektorerna har minskat betydligt eller upphört. Denna syn delas i de svar som mottagits från tillfrågade berörda företag, vilka anser att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet är en effektiv tillfällig åtgärd i kampen mot bedrägeri.

När det gäller mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i mervärdesskattedirektivet anser de flesta medlemsstaterna att den, trots att den aldrig använts i praktiken, utgör ett användbart verktyg och fungerar som en förebyggande åtgärd för exceptionella och plötsliga fall av mervärdesskattebedrägeri.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Expertgruppen för mervärdesskatt tillfrågades om effekterna av åtgärden i artikel 199a i mervärdesskattedirektivet. Återkopplingen ger vid handen att förfarandet för omvänd betalningsskyldighet betraktas som ett effektivt, tillfälligt verktyg i kampen mot bedrägeri.

Det frivilliga förfarandet för omvänd betalningsskyldighet har bedömts i tidigare studier ur ett mer allmänt perspektiv. Enligt en nyligen genomförd studie som utvärderar det frivilliga

förfarandet¹¹ för omvänd betalningsskyldighet medför förfarandet en ökning med 43 % av företagens kostnader för regelefterlevnad. En utvärdering av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet (som även jämför det med omvänd betalningsskyldighet som tillämpas sektorsvis) på den inre marknaden genomfördes i den konsekvensbedömning som åtföljde förslaget om tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet¹². Med tanke på att ett målinriktat förfarande för omvänd betalningsskyldighet kommer att begränsas både vad gäller tillämpningsområde och varaktighet förefaller det inte få några negativa konsekvenser.

- **Konsekvensbedömning**

Initiativet innebär en förlängning av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 199a och 199b för att stödja medlemsstaterna i deras kamp mot mervärdesskattebedrägeri till dess att en mer genomgripande reform av mervärdesskattesystemet har införts.

Med tanke på kommissionens pågående arbete med ett slutgiltigt mervärdesskattesystem och systemets väntade effekter för bedrägeribekämpningen, vore det inte lämpligt att i nuläget göra en utvärdering som går längre än den senaste rapporten eller att se över åtgärden, då de eventuella slutsatserna kommer att vara tillfälliga och kommer att behöva bedömas på nytt så snart det slutgiltiga systemet träder i kraft.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget är tidsbegränsat.

¹¹ EY, 2014.

¹² Konsekvensbedömning av förslaget vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster över ett visst tröskelvärde (SWD(2016) 457).

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller perioden för frivillig tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av vissa varor och tjänster som är känsliga för bedrägerier och mekanismen för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande², i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) Skattebedrägeri i fråga om mervärdesskatt leder till betydande budgetförluster och påverkar konkurrensvillkoren på den inre marknaden.
- (2) För att de snabbt ska kunna angripa problem med gemenskapsinternt bedrägeri via skenföretag ges medlemsstaterna, genom artikel 199a i rådets direktiv 2006/112/EG³, möjlighet att föreskriva att den person som är skyldig att betala mervärdesskatt för de varor och tjänster som förtecknas i den artikeln är den beskattningsbara person till vilken leveransen av varan eller tjänsten görs (förfarande för omvänd betalningsskyldighet). Medlemsstaterna får tillämpa detta förfarande till och med den 31 december 2018 och under minst två år.
- (3) Den särskilda åtgärd i form av en mekanism för snabba insatser som föreskrivs i artikel 199b i direktiv 2006/112/EG erbjuder medlemsstaterna ett snabbare förfarande för införande av omvänd betalningsskyldighet med avseende på vissa specifika leveranser av varor och tjänster, i syfte att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri som kan leda till betydande och oersättliga förluster. I enlighet med artikel 3 i rådets direktiv 2013/42/EU⁴ kan medlemsstaterna tillämpa den särskilda åtgärden i form av mekanismen för snabba insatser till och med den 31 december 2018.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2013/42/EU av den 22 juli 2013 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller en mekanism för snabba insatser mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 201, 26.7.2013, s. 1).

- (4) Den 8 mars 2018 lade kommissionen fram en rapport om effekterna av de förfaranden för att bekämpa bedrägerier som avses i artiklarna 199a och 199b i direktiv 2006/112/EG för Europaparlamentet och rådet⁵.
- (5) Enligt rapporten anser medlemsstaterna och berörda parter i allmänhet att det förfarande för omvänd betalningsskyldighet som avses i artikel 199a i direktiv 2006/112/EG är ett ändamålsenligt och effektivt tillfälligt verktyg i kampen mot mervärdesskattebedrägerier inom de angivna sektorerna eller när det gäller att hindra bedrägeri från att äga rum. Kravet på en minimiperiod på två år för tillämpningen av åtgärden i artikel 199a.1 har visat sig vara ett hinder för ett mindre antal medlemsstater som önskade införa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet och inte uppfyllde detta krav. Därför har kravet om en minimiperiod på två år tagits bort från bestämmelsen.
- (6) När det gäller den särskilda mekanismen för snabba insatser i artikel 199b i direktiv 2006/112/EG anser medlemsstaterna att den, trots att den aldrig använts i praktiken, bör upprätthållas som ett användbart verktyg och en förebyggande åtgärd för exceptionella fall av mervärdesskattebedrägeri.
- (7) Mot bakgrund av rapportens resultat och slutsats har åtgärderna i artiklarna 199a och 199b i direktiv 2006/112/EG visat sig vara användbara tillfälliga och målinriktade åtgärder för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Åtgärderna upphör att gälla den 31 december 2018, vilket innebär att medlemsstaterna skulle mista ett effektivt verktyg för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Därför bör tillämpningen av dessa åtgärder förlängas under en begränsad period, till dess att den definitiva mervärdesskatteordning som planeras träder i kraft.
- (8) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 199a.1 ska de inledande orden ersättas med följande:

Medlemsstaterna får, till och med den 30 juni 2022, för följande leveranser eller tillhandahållanden föreskriva att den betalningsskyldiga personen är den beskattningsbara person till vilken leveranserna eller tillhandahållandena görs.”.

- (2) Artikel 199b ska ersättas med följande:

”Artikel 199b

1. En medlemsstat får, i tvingande, brådskande fall och i enlighet med punkterna 2 och 3, utse mottagaren som betalningsskyldig för mervärdesskatt på specifika leveranser av varor och tjänster genom avvikelse från artikel 193 som en särskild åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser för att bekämpa plötsligt och omfattande bedrägeri som kan leda till betydande och oersättliga ekonomiska förluster.

Den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser ska underkastas lämpliga kontrollåtgärder av medlemsstaten med avseende på beskattningsbara

⁵ Rapport från kommissionen till rådet om effekterna av artiklarna 199a och 199b i rådets direktiv 2006/112/EG på bedrägeribekämpning (COM(2018) 118, 8.3.2018).

personer som levererar de varor eller tjänster för vilka åtgärden gäller och ska gälla för en period om högst nio månader.

2. En medlemsstat som önskar införa en särskild åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser enligt punkt 1 ska skicka en underrättelse till kommissionen med användande av det standardformulär som fastställts i enlighet med punkt 4 och samtidigt sända den till de övriga medlemsstaterna. Medlemsstaten ska förse kommissionen med uppgifter om den berörda sektorn, typ av bedrägeri och dess särdrag, förekomsten av tvingande skäl till skyndsamhet, bedrägeriets plötsliga och omfattande art och dess konsekvenser i form av betydande och oersättliga ekonomiska förluster. Om kommissionen anser att den inte har alla nödvändiga uppgifter ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom två veckor efter att underrättelsen mottagits och ange vilka ytterligare uppgifter den behöver. Eventuella kompletterande uppgifter som den berörda medlemsstaten inkommer med till kommissionen ska samtidigt skickas till de övriga medlemsstaterna. Om de kompletterande uppgifterna som tillhandahålls inte är tillräckliga ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om detta inom en vecka.

En medlemsstat som önskar införa en särskild åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser enligt punkt 1 i denna artikel ska samtidigt inkomma med en ansökan till kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 395.2 och 395.3.

I tvingande, brådskande fall enligt vad som avses punkt 1 i denna artikel ska det förfarande som anges i artikel 395.2 och 395.3 avslutas inom sex månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

3. Så snart kommissionen har erhållit alla nödvändiga uppgifter för behandlingen av den underrättelse som avses i punkt 2 första stycket ska den underrätta medlemsstaterna om detta. Om den motsätter sig den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser ska den lämna ett negativt yttrande inom en månad efter den underrättelsen och informera den berörda medlemsstaten och mervärdesskattekommittén om detta. Om kommissionen inte har några invändningar ska den bekräfta detta skriftligen till den berörda medlemsstaten och mervärdesskattekommittén inom samma tidsperiod. Medlemsstaten får anta den särskilda åtgärden enligt en mekanism för snabba insatser från och med dagen för mottagandet av denna bekräftelse. Vid bedömningen av underrättelsen ska kommissionen ta hänsyn till skriftliga synpunkter från andra medlemsstater, som den mottagit.

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer ett standardformulär för inlämnande av den underrättelse om den särskilda åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser som avses i punkt 2 och av de uppgifter som avses i punkt 2 första stycket. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i punkt 5.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(*) gälla och med kommitté ska för detta ändamål avses den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 58 i rådets förordning (EU) nr 904/2010.

6. Den särskilda åtgärd enligt en mekanism för snabba insatser som föreskrivs i punkt 1 ska gälla till och med den 30 juni 2022.”.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([EUT L 55, 28.2.2011, s. 13](#)).

(**) Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri ([EUT L 268, 12.10.2010, s. 1](#)).”.

(3) Artikel 395.5 ska utgå.

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*